

Candel

Arturo San Agustín

El Pianista del Majestic, El Periódico 13/06/2007

Acabo de trobar-me una fotografia recent de l'escriptor Paco Candel. L'hi ha fet Joan Creus. Algunes fotografies són com una bufetada inesperada que la vida et dóna per recordar-te el que és la vida.

Et miro en aquesta fotografia, Paco, i el primer que veig és que algú t'estima i ho demostra. Em refereixo a Joana Gardés, que apareix al teu costat, pendent de tu, no del fotògraf. Des de cert dia en què us vaig veure al bar de l'Hotel Majestic vaig saber que aquella dona que t'acompanyava era una persona important en la teva nova vida. Lluïes millor, reies millor. Eres un altre Paco. Potser el verdader. No us vaig dir res perquè certs moments s'han de respectar i perquè l'ofici de pianista d'hotel és tocar i callar.

L'ofici de pianista d'hotel, Paco, és regalar alguna cançó i que només se n'adoni el destinatari o destinatària. Un tango, per exemple. Un tango, Paco, perquè gairebé sempre diu veritats i les diu molt bé. *Por una cabeza / todas las locuras / su boca que besa / borra la tristeza, / calma la amargura.*

Et miro en la fotografia recent, Paco, i sé que segueixes recordant-te de Hemingway. I potser, també, d'aquell Cela teatral que una nit va entrar a casa teva, a la Zona Franca, descordant-se la bragueta. Ja ho saps. A Cela li agradava provocar els seus amfitrions arribant i preguntant on era el millor balcó de la casa. I era des d'aquest balcó on Cela es posava a pixar contra el món. O contra algun vianant innocent. Sempre va confiar més en les seves pixades teatrals que en els seus llibres.

Et miro en la fotografia, Paco, i observo que no has abandonat el mocador de coll, aquest mocador que van posar de moda Stewart Granger i Clark Gable. Aquest mocador que va ser eina d'actor, d'escriptor i de tanguista. Per això t'he dedicat el tango de Gardel i Le Pera.

Ja fa temps, Paco, que sé el que són les residències geriàtriques. Les de pagament, és clar. Sé fins i tot que no tots tenen la sort que la justícia compleixi amb la seva obligació. Per això desitjo que tu, home solidari, tu, que vas estar també en la política, hagis tingut sort. Te la mereixes.